

przekracza liczbę cytowaną przez K. Marksa w Indeksie cytowanej i wspomnianej literatury w *Kapitale*, tylko nieznacznie ukrywając fakt, że krajowa teoria rachunkowości w ostatnich dziesięcioleciach cierpi także na nieuleczalną gruźlicę.

Co więcej, pomimo faktu, że ze względu na przekształcenie tekstu takich „teoretycznych” utworów w zestaw cytatów konieczne było nawet wprowadzenie ograniczenia ilościowego. Jednocześnie autorzy tacy zapominają nie tylko o tych, którzy pojawiają się na liście tych źródeł, ale często ich wcale nie wskazują, ograniczając się do fragmentu ekranu dotyczącego ich znacznego/welkiego wkładu w badanie problemu zidentyfikowanego we wstępie, oczywiście czerpiąc opis bibliograficzny z Internetu. I w tym przypadku można zobaczyć: jeśli wynalazek prasy drukarskiej – „ogromne zauroczenie, z którego płynie wino wiedzy dla wszystkich” (A. Frans) nastąpiło „za namową aniołów” (F. Rabelais), to nie można tego powiedzieć o internetowym „winie”. Przeciwnie, zwielokrotnia się całkowita ignorancja, spowodowana w dużej mierze przez „powierzchowne” – jak pisze Iwia część tych, którzy kompilują takie dzęty – wiedzę niczego o wszystkim (P. Heine). Ponieważ brakuje ich nie tylko w gramatyce, ale także w rachunkowości.

Wnioski i sugestie

Oznacza to, że słusznie jest mówić o inwazji półintelektualistów w nauce, ponieważ wiedza współczesnych kompilatorów nie może oczywiście zastąpić kryterium: intelektualista to osoba, która wie coś o wszystkim i wszystko o czymś. W tym miejscu należy wymagać pewnego zrozumienia procedur księgowych i analitycznych, których można się nauczyć nie w „wymyślaniu teorii werbalnych i niejasnych (nie wahałeś pyłu księgowości!), ale w księgowych-praktyków, księgowych z miłosierdziem Bożym, tych, którzy znają i kochają swoją pracę, których praca i talent ludzie cenią swoją wagę w złocie” [3, s. 3]. W tym przypadku teoria może zapewnić stworzenie systemu rachunkowości, który spełnia warunki gospodarki rynkowej. Szkoda tylko tyle straconego czasu na wszelkiego rodzaju efemerydy, jak wielu początkowo wydaje się zdolnymi naukowcami, котрі могли би використати його з користю для цієї благородної справи.

Używana literatura

1. Regulacja (standard) rachunkowości 1 ”Ogólne wymagania dotyczące sprawozdań finansowych”. Zatwierdzony zarządzeniem Ministerstwa Finansów Ukrainy 31 marca 1999 r. nr 87.
2. Sokolov Y. V. Rachunkowość: od początków do współczesności. M.: AudytUNITY, 1996. 638 s.
3. Sokołow Y. V. Podstawy teorii rachunkowości. M.: Finanse i statystyka, 2000. 466 s.

Черненко К., к.е.н.

Полтавська державна аграрна академія
м. Полтава, Україна

КРЕАТИВНИЙ ОБЛІК І АУДИТ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Вступ. Узагальнюючи певний погляд науковців, бухгалтерів і аудиторів щодо застосування креативного обліку і аудиту, слід підкреслити, що це методи і

прийоми, котрі не обов'язково відповідають загальній практиці, існуючим стандартам чи прийнятій обліковій політиці підприємств, виходячи із специфіки їх розвитку, проте вони не повинні порушувати встановлене законодавство, сприяти правильному формуванню і обліку фінансових показників, об'єктивному розкриттю корисної інформації та адаптувати її до потреб користувачів.

Основна частина. Сьогодні феномен креативності набуває значної уваги у дослідженні різних аспектів обліку і аудиту, з огляду на те, що носіями креативності є творчі особистості, що володіють новітніми методами і технологіями обліку і аудиту. Тому однозначно можна стверджувати, що креативність обліку і аудиту на підприємстві пов'язана з особистістю, яка її застосовує на основі ґрунтовної досвідченості, гнучкості та оригінальності мислення, логічності міркувань, інтуїтивного проникнення в суть явищ, що відбуваються на підприємстві. Для реалізації креативного обліку і аудиту має бути достатній інтелектуальний розвиток бухгалтера, суттєві знання, ерудиція не нижче середнього рівня, що дозволяє побачити явища, котрі відбуваються на підприємстві, в іншій перспективі та мати нестандартні, нестереотипні рішення щодо подолання недоліків, виявлених в процесі аудиту [1, с. 98].

Існуючий погляд на креативний облік і аудит довів, що слід:

1) проводити не тільки удосконалення існуючих методик з обліку і аудиту у напрямі креативності, але й мати креативне уявлення на ті проблеми, що існують сьогодні в системі освіти, підготовки та перепідготовки кадрів для роботи на підприємствах різних галузей національної економіки;

2) креативний облік і аудит має розповсюджувати креативна сучасна особистість на підприємстві, котра володіє необхідною інформацією, розуміє і знає яким чином слід застосовувати свої інноваційні, творчі підходи для досягнення ефективної діяльності підприємства та визначених стратегічних пріоритетів;

4) розвивати бухгалтерську науку не тільки в плані превалювання сутності над формою, бюрократичного, об'єктивного відображення реального стану речей на підприємстві, а і у напрямі творчого донесення бухгалтерської інформації й фінансової звітності до усіх зацікавлених осіб, виявлення резервів виробництва та застосування неординарних, унікальних, інноваційних підходів до їх розкриття в рамках кожного окремого підприємства.

5) зосередити увагу на тому, що бухгалтер – це перша особа, що разом з керівником підприємства підписує усі бухгалтерські, фінансові, прогнозні та стратегічні документи щодо розвитку підприємства. Тому отримання кваліфікації бухгалтера й аудитора, навчаючись на першому рівні (бакалаврському) чи другому (магістерському) має бути престижною і кар'єрною орієнтацією для майбутніх абітурієнтів, не зважаючи на те, що сьогодні стати бухгалтером можна закінчивши будь-які піврічні курси і освоїти користування існуючими планами рахунків, стандартами та іншими законодавчими документами. Проте ніякі курси не дадуть креативні знання майбутньому бухгалтеру – першому керівнику підприємства, який бачить перспективу розвитку, знає як досягати поставлені цілі та залучити до своєї діяльності усіх зацікавлених осіб [1, с. 100 – 101].

Висновки та пропозиції. Креативний облік у кращих своїх проявах — це будь-який науковий метод, який не відповідає загальноприйнятій практиці чи встановленим стандартам та принципам, але не використовується для прямого порушення законодавства для відображення основних тенденцій у зміні вартості бізнесу і достовірної картини стану справ фірми, особливо, якщо не існує інших методів відображення операції в обліку [2, с. 350].

Використана література:

1. Калінеску Т.В. Креативний облік і аудит економічної діяльності підприємств. *Часопис економічних реформ. Науково – виробничий журнал.* № 2(34), 2019. URL: [file:///C:/Users/Admin/Downloads/%D1%87%D0%B0%D1%81%D0%BE%D0%BF%D0%B8%D1%81_%E2%84%96%203\(31\).pdf](file:///C:/Users/Admin/Downloads/%D1%87%D0%B0%D1%81%D0%BE%D0%BF%D0%B8%D1%81_%E2%84%96%203(31).pdf)
2. Черненко К.В. «Креативний облік». *Проблеми обліково-аналітичного забезпечення управління підприємницькою діяльністю* : зб. матер. ІУ Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Полтава, 24 жовтня 2019 р.). Полтава : ПДАА, 2019. С. 350 – 351.